

Dancing girl

Un instant, un instant només,
després vindria el tornar enrera,
el meditar després...
Tot un instant, tota una primavera.
És un instant que passa... i ja ha fugit;
què hi fa. En el llavi posa
un gust indefinit,
un gust pàl·lid de llet de mel i rosa.
Ets tu i ella, al voltant la gent, qui sap?,
pell i esperit de tota mena...
Damunt del front cap maldecap;
tots els neguits us ballen per l'esquena.
Ets tu i ella... Tu dius això i allò,
ella somriu i calla,
escolta el teu parlar de llamp i tro,
i et fa l'ullet i xucla amb una palla
el vas de color indefinit,
i fa veure que es torna vermella,
i el que suara lentament li has dit
li surt per l'altra orella.
Tu ja hi comptes, però vas endavant;
hi ha la tèbia i suau malenconia
de sentir-se sincer i un xic farsant...
Demà, què vols? Ja serà un altre dia...
I anar parlant d'amor i passió
i mossegar paraules inflamades,
tot té la seva implícita raó,
i distreu de vegades...
I ella s'ho val, aquelles cames roses
que has vist a l'escenari, i el perfum ;
aquelles cames roses sense noses,
amb tant terrabastall i tanta llum...
I aquell grinyol de la cançó ridícula,
fet amb el murri aflautament del nas,
i aquell clotet tan fi de la clavícula
i aquell or perlejant de sota el braç.
Ja ho sé, no són misteris ni joguines,
són coses que mosseguen i fan mal,
coses divines,
que valen mil ferides de punyal...
I tu, pobret, ets home de carn flaca,
i et penses que ets un príncep bengalès,
perquè tens tres quartets a la butxaca
i perquè dius sweet heart, my love i yes!